

og i Kraft af hvilken det i Fremtiden skal være formeent Blade at lade medfølge Tillæg af anden Art end saadanne, som udgjøre en „umiddelbar Fortsættelse“ af selve det Hovednummer, de ledsage. Jeg udviklede forrige Gang, at dette var en illiberal Bestemmelse, som gjorde positiv Forandring i de nu bestaaende Regler; thi den for Diebliffet gjældende og gennem en lang Række af Aar anerkjendte Praxis er netop, at saadanne Tillæg uhindret kunne medfølge. Jeg anseer det for at være givet, at Postvæsenet virkelig mener, hvad det i sine Motiver har udtalt om, at Uleiligheden eller Besværigheden for Postvæsenet i ingen Henseende forøges eller formindskes derved, at en Expedition har en lidt større eller lidt mindre Bægt, men at det kun kommer an paa, at Expeditionens Beskaffenhed er af den Art, at den kan gaae sikkert, let og hurtigt uden særlig Vanskelighed. Nu har dette Lovforslag jo indført den liberale Bestemmelse, at al Bægtforskiel for Breve for Fremtiden skal bortfalde. Det er ligegyldigt, om et Brev veier 10 eller 15 Orint, det skal i ethvert Tilfælde kun svare enkelt Porto. Men samtidig søger Lovforslaget at indsætte en anden Bestemmelse i modsat Retning, nemlig den, at, naar et Blad veier noget Mere end ellers derved, at der er lagt Noget ind i det, skal dette være tilstrækkeligt til at stoppe Bladet og forhindre hele dets Forsendelse. Jeg udviklede tillige forrige Gang, at denne Benyttelse af Følgeblade var en Annonceringsmethode, som var overveiende i Publicums Interesse, medens den i Grunden ikke er i Bladenes Interesse, og jeg er saa heldig, at jeg dennegang i saa Henseende kan paaberaabe mig Bidnesbyrd, netop fra en Stands Side, som har den største Interesse i, at denne Lettelse ikke undbrages den. Det er nemlig et Andragende, som er indkommet til Folkethinget og henviist til Udvalget, fra Boghandlerforeningens Bestyrelses Formand, hvori han gjør opmærksom paa, at det for den danske Boghandel spiller en meget væsentlig Rolle, at den kan have Afgang til for en ikke alt for stor Beføstning at faae Kundskab om større nye literaire Foretagender spredt om i en stor Deel af Befolkningen, ja, jeg kan gjerne fige over alle Samfundsklasser, idet

det, saaledes som Forholdene hidtil have udviklet sig, er muligt at lade saadanne Subscriptionsplaner følge med omtrent alle Blade i Landet for en Beføstning, der ikke overstiger, hvad et slikt Foretagende kan bære. Det forekommer mig nu, at dette Andragende, der forresten er kommet saa seent, at jeg meget vel forstaaer, at Udvalgets ærede Ordfører ikke omtalte det, da han først havde Ordet, maa være et Bidnesbyrd om, at man ved at indsætte i Loven denne nye, illiberale Bestemmelse træder hindrende op mod Handel og Wandel og Omsætning, iden at Postvæsenet vilde have nogensomhelst Byrde af, at den hidtilværende Tilstand bevaredes. Jeg tør maaskee af dette Andragende, som jeg nævne, anføre de Ord, at „den Indskrænkning, som Udvalget foreslaaer, særlig vil lægge et føleligt Baand paa den danske Boghandel“, og haaber, som sagt, at dette Andragende ogsaa fra det ærede Udvalgs Side vil blive erkjendt som et Indlæg i Sagen. Dertil kommer nu, at, hvis den Bestemmelse bliver staaende i Loven, som nu er indsat deri, kan jeg forudsigte den ærede Finantsminister med fuldstændig Sikkerhed, at den vil blive omgaaet, og den kan omgaaes paa en saadan Maade, at intet Postvæsen i Verden kan stoppe den. Det forekommer mig ikke rigtigt at give en Bestemmelse af den Art, at den kan omgaaes, og i Grunden tvinge Folk til at omgaae den. Naar der f. Ex. blandt de forbudte Ting i Loven er opført saadanne Ting som Romanark, skal jeg gjøre opmærksom paa, i hvilken Grad man forlader et fornuftigt Princip ved denne Indskrænkning. Om et Blad, der udgives, bestaaer af et enkelt Ark eller halvandet eller to eller tre Ark, — det er ganske Et og det Samme; Postvæsenet faaer et vist Antal sammenlagte Exemplarer af Avisen og har efter de nu bestaaende Regler at omdele dem Exemplar for Exemplar; altsaa dersom der plaumæssig med hvert Nummer af en Avis følger et Ark, der f. Ex. indeholder en Roman, og der staaer paa dette „Tillæg til det og det Blad“ og i det Høieste 3 til 4 Linier Text, som „umiddelbart fortsætter“ Bladets Indhold, kan den ærede Finantsminister see, at Postvæsenet er